

[C. F. Sørensen.]

Kunstnere, Balletten dog undtaget, i Hørespil, i Sang og Musik til Gavn og Glæde for Lytterne.

Jeg skal derfor — det, der er sagt, har ikke ændret min Opfattelse — atter anbefale ærede Medlemmer at stemme for Forslaget.

Marie Hjelmer: Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) gjorde mig den Ære at fremdrage nogle af de Udtalelser, jeg som Ordfører fremkom med ved første Behandling af Lovforslaget om Det kongelige Teater. Jeg skal ikke paa nogen Maade indlade mig paa at repetere, hvad jeg dengang sagde, men jeg staar fuldt ud ved mine Udtalelser. Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede 3die Medlem for 5te Kreds kunde have nogen videre Interesse af at høre mine Udtalelser, men jeg beklager, hvis de har bidraget noget som helst til at styrke det ærede Medlems Modstand mod Lovforslaget; det har saa sandelig ikke været Meningen, at mine Ord skulde have den Virkning.

Jeg beklager, at to af mine ærede Meningsfæller har hævet deres Røst mod det Lovforslag, vi nu staar over for at vedtage; jeg vilde ønske, at saa mange som muligt i denne Sal kunde give deres Ja til Opretholdelse og Støtte af Det kongelige Teater og ikke til at lade det gamle falde; jeg mener netop, det skal leve videre til Gavn, til Glæde, til Højnelse og Forstaaelse af Kunsten i vort Land.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) sagde, at det Lovforslag, der nu har Udsigt til at blive vedtaget i dette høje Ting og dermed vedtaget af Rigsdagen, ikke gav Sikkerhed for Holdbarheden af den foreslaaede Ordning. Jeg har udtalt mig derom ved tidligere Lejligheder og skal her kun sige til det ærede Medlem, at det da i hvert Fald giver større Sikkerhed end det Forslag, som det ærede Medlem anbefalede ved anden Behandling, og hvorom jeg kunde sige, at der for det første ikke var Midler nok til Teatrets fortsatte Drift og dernæst slet ingen Midler til den Kulturfond, den Tonekunst uden for Teatret, som det ærede Medlems Forslag ifølge sin Titel ogsaa vilde understøtte. Det ærede Medlem erkendte, at min Kritik var berettiget, men føjede til, at han og hans Parti havde været villige til under andre Omstændigheder, nemlig hvis vi var gaaet ind paa Grundlaget for Venstres Forslag, at udarbejde det bedre, saa at det kunde

have gjort Fyldest. Hvorfor jeg ikke kunde gaa over til et andet Grundlag, gjorde jeg Rede for ved anden Behandling, og jeg skal derfor ikke gentage det nu.

Hvad det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) udtalte om Brød og Skuespil, har Socialdemokratiets højtærede Ordfører svaret paa paa en saadan Maade, at det vilde være ganske overflødigt for mig at føje noget til. Det undrer mig unægtelig, at netop dette Medlem kunde sige det, han sagde, saadan som hele Stillingen har formet sig i det sidste Aar paa Rigsdagen.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) opkastede det Spørgsmaal, om Det kongelige Teater var en Kulturfaktor; han vilde ikke benægte det — det glæder mig —, men vilde heller ikke bekræfte det. Et andet æret Medlem, det 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), var inde paa samme Emne og sagde, at Livet og Ungdommen forlader Teatret. Jeg vil opfordre det ærede Medlem til en Aften at gaa ind i Teatret paa Kongens Nytorv og se, hvordan Ungdommen nu modtager Teatrets Kunst, den Ungdom, som de kommunale Bidrag har hjulpet til at komme i Teatret — ubemidlede unge Mennesker, der gaar i tekniske Skoler, Aftenskoler, Fortsættelseskursus o. lign. kan komme derhen for et halvt Hundrede Øre; saa vil han se, at Ungdommen saa langt fra er ved at forlade Teatret, at den netop strømmer derhen i stadig stigende Grad.

Hvad dernæst selve Teatrets Stilling som Kulturfaktor angaar, vil jeg dog pege paa, at i den sidste Menneskealder af forrige Aarhundrede, da der — det er det ærede Medlem og jeg vist enige om — gik et Aandens Vejr hen over Norden, et Aandens Vejr, der kunstnerisk særlig blev tolket af de store Nordmænd Bjørnson og Ibsen, hvem var det da, der først førte deres Stykker frem og gjorde det saaledes, at det vakte Opmærksomhed over den hele Verden? Det var vort gamle Teater, endda under en konservativ Chef, Kammerherre Fallesens Ledelse. Eftertiden skal ogsaa nok vise, at Det kongelige Teater har været med til i den første Menneskealder af dette Aarhundrede at være kunstnerisk Tolk for Livet og Ungdommen. Men Teatret kan jo ikke være Skyld i, hvis den dramatiske Forfattervirksomhed overhovedet staar noget i Stampe og ikke kan maale sig med en tidligere Tidsalders. Forsvandt Teatret, vilde den dramatiske Kunst dø helt ud, Radioen kan ikke erstatte det.

Det ærede Medlem omtalte Teatrets